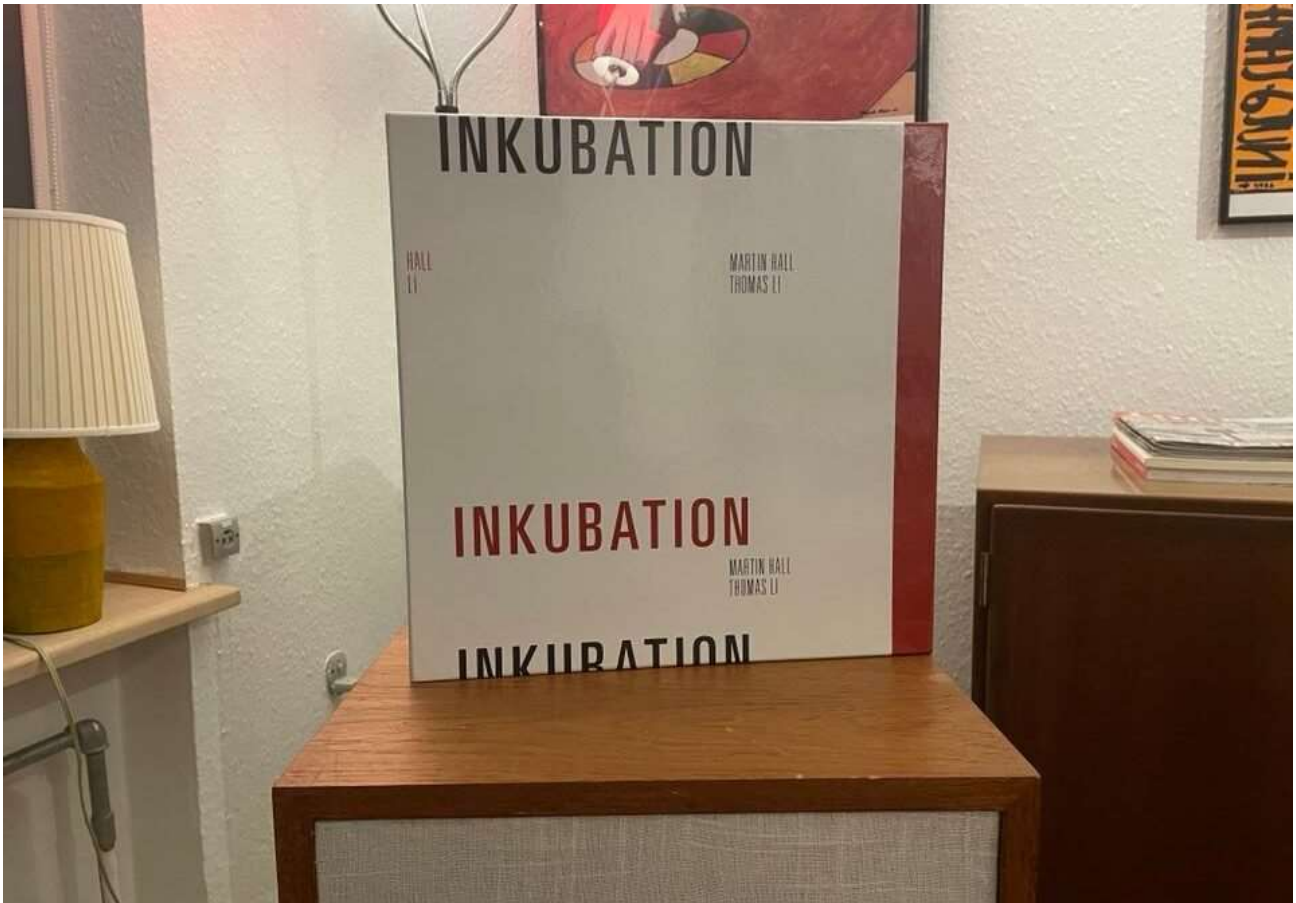

Voyeur udi menneskelig udvikling og resonans

af Martin Minka Jensen | mar 16, 2022 | Mixed media | 0 Kommentarer

Tilbage i september sidste år kom der nyt fra multikunstneren Martin Hall. Et bokssæt bestående af to lp'er, en bog og en cd. Dette bokssæt er skabt med en partner, som Hall tidligere har arbejdet sammen med, nemlig Thomas Li, der tidligere har været med til at producere de to Hall-albums *Random Hold* (1996) og *Adapter* (1999). Samarbejdet er derfor ikke noget nyt, men det er det, der er kommet ud af det til gengæld. Sfærisk og moden spoken word, der kombinerer prosaens potentiale for at beskrive menneskelig udvikling, med den elektroniske musiks meditative potentiale.

Mangel på tryghed – heldigvis

Der er nogle, der formår at skabe mere kulturelt indhold til denne verden end andre. Nogle gør det samme hver gang. De gør det godt, men de gør det samme. Andre laver ofte noget nyt, søger nye veje og er på den måde i konstant udvikling (eller afvikling). De to forskellige udgangspunkter skal ikke stå som værende et valg imellem det ene fremfor det andet, blot noget anderledes. Dertil skal det nævnes, at de få mennesker, der formår at skabe kunst, der på en og samme tid indkapsler en klar essens af dem selv, samtidig med, at de sætter noget af dem selv på spil ved andre udtryksformer, er

og bliver noget ganske særligt i min optik. Det bringer nemlig en udvikling og dermed den indbyggede risiko for fiasko med sig ud i en verden, der om kunsten fortolker det eller ej, ændrer sig hele tiden. Passende kunne man citere fra teksten *Resumé eller konklusion*, der polemisk konkluderer på, hvad der kan tolkes som menneskets eviggyldige vekslen mellem selvsikkerhed og usikkerhed.

Som en teatergæst, der råber "bravo" de mest upassende steder, er man ikke længere bleg for at give sine meninger til kende – udsagnene er jo alligevel så indlysende mangelfulde, at man skal være en idiot for at tage dem alvorligt.

Som en dialektisk forståelse af verden, så må vi udvikle forståelsen, lige så snart vi har konkluderet den. Forudsigelighed er trygt, men al kunst skal ikke skabe tryghed. Det skal også kunne noget andet. Hvad det så end er?

Curriculum vitae

En af dem, der skaber og sætter sig selv i spil som den, han er, men også den han måske kunne være er Martin Hall. Han har huseret i mange år, og det vil efterhånden kræve en større afhandling, hvis man skal dykke detaljeret og nuanceret ned i mandens produktion af både musik og litteratur. Men for at skære ind til benet, starter en ung Martin Hall som en del af den gryende og spæde danske punkscene i København. Han er en kort overgang med i Before, danner Identity, som hurtigt skifter navn til Ballet Mecanique, der stadig står som Danmarks indskrivning i en mere avantgardistisk fortolkning af postpunkten. Ja Martin Hall sprang nærmest punkens første stadier over og blev mere udfordrende i sit udtryk. Men nuvel, det er ikke det det skal handle om her, selvom denne hastige udvikling også afspejler sig i mandens litterære produktion. Videre i fortællingen skaber han minimalistisk synthesizermusik i SS-Say og udfordrende popmusik i eget navn. Jeg kunne blive ved, men opfordrer i stedet til at springe ud i et maraton af tidskrævende men dog så givende art, nemlig Martin Halls produktion. Du kan dog meget passende hoppe ind i kaninhullet via *Inkubations* potente og dog balancerede litterære studium.

Uomgængelighed og styrke

Gennem seks tekster, der skaber rammen for seks "numre" på pladen, får lytteren og læseren en Martin Hall i topform. Selvom teksterne på "Inkubation" er langt fra hans første aggressive prosa i bogdebuten *Genopbyggelsen er større end selve skabelsen* fra 1983, så rummer de noget af den samme kompromisløshed som i debuten. Teksterne på Inkubation er mere konsistente og helstøbte, på trods af det kortere format. Der skæres på sin vis mere ind til benet, og man efterlades ikke med en følelse af, at fremmedord kun er kastet ind i det hele for, at det skal fremstå mere eksperimenterende. Samtidig er teksterne ikke fuldstændigt blottet for polemiske islæt, der nok mere trækker tråde med de litterære erfaringer fra dobbeltbindsværket, *Den sidste romantiker*, der udkom i 2005. Meget vand var allerede på det tidspunkt løbet gennem åen siden debuten, og nu ser vi, vil jeg vove at påstå, en hybrid af den tidlige stream of consciousness-tilgang og så Halls evne til summere op og stille dobbelttydige spørgsmål til følelser og dermed til teksten. De senere romaners mere tilgængelige udtryk får på *Inkubation* en indsprøjtning fra fordums tider. Det er i høj grad en glimrende cocktail.

Et studie i menneskets karakterer

Teksterne rummer i høj grad menneskelig refleksion over følelser og den måde de modtages eller virkeliggøres på. Man kan nærmest tale om, at man som læser, iblandet den ambiente understrøm af svævende elektronisk brusen, får indblik i, hvordan vores følelsers genklang hos os selv resonerer i verden. Det gøres insisterende i Halls prosa, hvilket igen forstærkes, når man hører ham oplæse teksterne på pladen. Stemmen er aristokratisk uden at være pompøs, og den

fremstår i det hele taget kraftig og søgende i det hav af modular astral meditation, som Thomas Li's musik udgør. Hertil kan det passende nævnes, at japanske Kazutaka Kuroki musikalsk også har bidraget til lyddelen af udgivelsen.

Ind fosser følelser, der var dig komplet ukendte sekundet inden. Med hjertet som både forbløffet og passiv tilskuer er du det ene øjeblik til det andet kastet ind i rampelyset på et boulevardteater og udstillet som den voyeur, du i bund og grund er – en onanist klædt i en kordrengs messeskjorte.

Ovenstående er taget fra teksten *Terræn*, der viser en polemisk, og, tør jeg næsten sige det, lettere humoristisk Martin Hall. Her kan jeg, som flere andre steder på *Inkubation*, læse Martin Halls fabelagtige evne til at udstille stor menneskelig tvivl og følelse ved på sin vis at vise disse selvsamme absurditeter og utilregneligheder.

Tegn til læseren

Gennemgående for teksterne og deres tilhørende musikalske akkompagnement af tykflydende, rislende og sfærisk ambient er, at der bliver skabt dybde og eftertænksomhed. Med fare for at kaste om mig med floskler, så er det, når eftertænksomheden råder, at Martin Hall litterært er allerbedst. For selvom der er eftertænksomhed og plads til lidt af den tidligere nævnte usikkerhed, så er han ikke bange for at konkludere eller stadfæste en art facit. Om end det, som jeg nævner i introduktionen, er dialektisk og forsætter med at stille nye spørgsmål. På en måde opsummeres det i afslutningen på teksten *Udskift et tegn*:

Du tyer til det eneste husråd, du kender: Udskift et tegn med et andet og se hvad der sker. Lad mistroen sprede sig fra én værtskrop til en ny

Verden bliver ikke ældre, den bliver tværtimod yngre og yngre. Så gør det igen: Udskift et tegn med et andet og se hvad der sker.

Her gøres den menneskelige udvikling til følsom og humanistisk semiotik. For mig står *Inkubation* som et tegn på, at en kunstner som Martin Hall har formået at søge, bevidst eller ubevidst, tilbage i sin egen historie, udskifte tegn og kaste det ud i verden som noget ganske nyt. Jeg er sikker på, at dette vil kunne drage nye personer ind i det Hallske univers, og derfra finde nye lag og spørgsmål.

Info

Martin Hall & Thomas Li: *Inkubation*

Tekst: Martin Hall

Musik: Thomas Li

2021

Panoptikon & Moondrop Records

46 sider + dobbelt lp og cd

Facebook

Twitter

Mail